

BATTERY
ENERGY DRINK

Jenni Krohn

— MY RACE DIARY 2008

Kiitos kaikille!

Gulf öljyt, NCC Rakennus, Battery Energy Drink, Ikkunakalvot.fi,
Arai kypärät / Brandt, Minimaailma.fi, Mainos Ässä

Moi. Taas on vuosi vierähtänyt eteenpäin ja yksi tapahtumarikas kausi on takana. Vuoteen mahtui paljon hyviä kilpailu hetkiä, mutta myös liian paljon teknisiä keskeytyksiä.

No, kaikella on aina tarkoituksena ja virheistä oppii, ja pettymykset kasvattavat luonnetta. Katsotaan mitä kesä meille antoi tänä vuonna.

Auton uudelleen rakentaminen

Talvella meillä oli projektina Legends-auton purkaminen ja uudelleen kasaaminen. Aikaa vierähti kaksi kuukautta auton parissa näpertäessä. Autosta vaihdettiin mm. jarrut, iskarit, uniboltsit, pyörän laakerit sekä moottori huollettiin. Runko tarkistettiin sekä maalattiin, auton kori maalattiin sekä auton sisusta sai uuden ilmeen. Autosta yksinkertaisesti tehtiin kaikki mahdollinen.

Meinasi tulla tippa linssiin kun ekan kerran päräytti auton kanssa radalle Ahvenistolla ja aikakin oli yli sekunnin paremmin kuin edellisellä vuonna. Toisaalta myös vähän harmitti, että minkälaisella pelillä sitä olikaan tullut ajettua pari edellistä kautta. Onneksi uurastus talven aikana kannatti. Mikäänhän ei säily ennallaan, ellei niitä laiteta kuntoon säännöllisin väliajoin...

Ahvenistolla 17–18.05.08

Ekaan kisaan oli makee mennä. Autoon pystyi nyt luottamaan sataprosenttisesti ja oli itsevarma olo. Oli kiva päästä kokeilemaan mihin vauhti riittää kilpakumppaneihin - ja edellisuosiin verrattuna, nyt kun alla oli uuteen uskoon laitettu menopeli.

Aika-ajossa oltiin viidentenä, mihin oltiin ihan tyytyväisiä. Aika oli yli sekunnin paremmin kuin edellisellä vuonna, ja lähtöpaikkakin viisi sijaa ylempänä. Ensimmäinen finaali ei mennyt sitten ihan putkeen. Odotukset olivat korkealla, eikä tekninen keskeytys ollut odotettavissa. Keskeytin viidennellä kierroksella viidenneltä paikalta. Kiertokanki tuli kurkistamaan, kuka kiusaa...

Juha Haarahiltunen lainasi meille oman varamoottorinsa seuraavaa finaalia varten, kiitos siitä kovasti! Oma ei ollut enää korjattavissa, eikä meillä ollut omaa varamottia.

Toiseen finaaliin lähdin taas viidenneltä paikalta. Kärjessä oli todella tasaista kamppailua, niin kuin aina, eikä ohi päässyt ennen kuin toinen teki virheen. Kilpailun puolessa välissä tunsin kuinka moottori rupesi puutumaan samanlailla kuin edellisessä finaalissa, sekä öljyvalo välkkyi kun mikäkin jouluvalo... Oli kyllä yksi vaikeimmista ratkaisuksista päättää, että ajanko varikolle ja keskeytän (taas) vai jatkanko kilvan loppuun asti. Olin nelospaikalla siinä vaiheessa kun päätös oli tehtävä. Öljyvalo vilkkui siihen malliin, että varikolle oli mentävä. Kahteen moottoririkkoon ei ollut varaa eikä lainattua moottoria viitsinyt tuhota. Onneksi ajoin varikolle, sillä myöhemmin moottorin avattuamme, kävi ilmi että olisi kanki tullut myös tuosta moottorista kyljellä pihalle ellen varikolle olisi mennyt.

Jenni Krohn

MY RACE DIARY 2008

Alastaro 14-15.06.08

Onneksi kausi oli vasta aluillaan, eikä mitään ollut vielä menetetty. Kaikki mahdollisuudet mitaleille oli vielä. Alastarossa keli oli vaihteleva koko viikonlopun ajan, päästiin ajamaan kuivalla sekä märällä. Onneksi kilpailut ajettiin kuivalla. Tuomo oli kipeänä viikonloppuna. Flunssa oli iskenyt sekä vanha selkävamma kiusasi taas. Huoli oli kova, että joutuuko olemaan yksin koko viikonlopun. Onneksi kuitenkin selvittiin viikonlopun yli.

Aika-ajo ei sitten olisi voinutkaan mennä paremmin. Ensimmäistä kertaa paalulle ja Legends-sarjan historian ensimmäinen nainen kuka päihitti kaikki pojat. Kuultuani nopeimmasta ajastani ajattelin että: "hitto, vihdoinkin."

Ekaan finaalin oli makee starttaa, sillä takana oli 35 jätkää ja varikolla oli Rellujen NEZ-sarjalaiset. Oli hyvä paikka näyttää, että kyllä me tytötkin pystymme ajamaan lujaa. Maalissa olin kovan taiston jälkeen kolmas.

Toiseen finaaliin lähtöpaikka oli vähän taaempänä. Ekan finaalin kovan nahistelun seurauksena en saanut hyvää aikaa ja lähtöpaikka oli seitsemäs. Täytyy sen verran kisaamisesta mainita (tai jos sitä nyt kisaamiseksi voi kutsua,) että on äärettömän kummallista ja hölmöä peitellä. Joka ikiseen mutkaan ja jopa suoralla, on pakko työntää kaveri pois ladulta. Ja vaikka toinen olisi nopeampi, on sen matka eteenpäin estettävä. Miksei tuomaritkaan puutuu, jos ajolinjaa vaihtaa tahallisesti useammin kuin kerran? No, maalissa kovan väännön jälkeen olin loppujen lopuksi viides.

Seuraavaksi olikin puolentoista kuukauden tauko kisaamisesta. Paljon oli tapahtunut tuon viimeisen kuukauden ajan. Valmistuin kaksoistutkinnosta sekä olin pyrkimässä ammattikorkeakouluun. Ammattikorkeakouluun pääsy oli minulle tärkeätä, ja kävin toukokuun ajan pääsykokeisiin valmentavalla kurssilla. Se oli aikaa vievää touhua, mutta se kannatti. Paikka Metropolian ammattikorkeakoulusta tuli. Muuten kesä tuli vietettyä Hämeenlinnassa töissä.

Seinäjoen vauhtiajot 26-27.07.08

Ennen Seinäjoen osakilpailua käytiin taas Jurvassa testaamassa. Autoon ei oltu koskettukaan yli kuukauteen, joten testi oli paikallaan. Ja Jurvassahan oli seuraava kilpailumme.

Seinäjoen kisaa odottaa ehkä kaikista kilpailuista eniten. Ratana se on haastava ja tarjoaa paljon eri tilanteita ja tapahtumia. Viikonloppu oli mahtava, sää helli meitä ja Seinäjoella oli kesän kuumimmat päivät. Vanhoja valokuvia katsellessa, voi sanoa että Legends-varikko on kesän kivoin paikka.

Seinäjoella meillä oli poikkeuksellisesti kolme finaalilähtöä. Kiirettä oli tiedossa. Kolareihin ei ollut varaa. Aika-ajo minulla meni totaalisen mönkään, sijoitus vasta kahdestoista. Melkein koko ajo meni hinkatessa hitaamman perässä, kun periksi ei voinut antaa, sillä edessä oli nopeampia kavereita kenen peesiin oli tarkoitus päästä ja jos taakse olisi jättäytynt, todennäköisesti olisi joutunut ruuhkaan, sillä rata oli taas täynnä Legendsejä.

Jenni Krohn

MY RACE DIARY 2008

Ekaan finaaliin lähtöpaikka 12. Piti toivoo parasta, että ei tule kolareita edessä, eikä kukaan tee hirmu syöksyjä takaa, tärkeät pisteet oli tiedossa ja kun oli jo yksi keskeytys takana, en niitä lisää halunnut.

Mulla oli ehkä Legends historiani paras lähtö. Auto lähti kun nappi housuista viivalta ja pääsin nousemaan monta pykälää heti kättelyssä. Parin ekan kierroksen aikana nousin kuudenneksi. Nahistelin pitkän aikaa Lailavuon kanssa, kunnes onni puuttui peliin. Lippumiehet eivät olleet epähuomiossa nostaneet liukkaan kelin lippua merkiksi siitä, että radalla oli juuri tapahtunut moottoririkko ja rata oli täynnä öljyä. Huomasin sivusilmällä, että hirvee hulina varikon aidalla enkä kiinnittänyt enempää huomiota tapahtuneeseen. Huomasin vasta hetkeä myöhemmin mitä siellä yritettiin viittoa. Rata oli tosi liukas ja auto oli lähdössä joka suuntaan. Lailavuo suhahti suoraan edestäni päin betonia ja samoin meinasi käydä mulle. Onneksi kuitenkin viime hetkellä tuli pitoa pyöriin ja vältin osuman. Kärki oli päässyt jo karkuun ja meni sen verran kovaa, että en enää loppukierroksilla saanut heitä kiinni. Maalissa olin kuudes.

Toiseen finaalin starttasin viidennestä lähtöruudusta. Nousin lähdössä neljänneksi, Haarahiltuselta vetarin katkettua heti lähdössä. Kisan aikana kamppailin viitos-kuutos paikalla, kunnes eräs kanssakilpailija tuli apinan raivolla ohi suoran päässä, vielä keltaisen lipun ollessa ylhäällä. Kaveri osui minuun ja pyörähdin. Näin ollen tipuin kympin sakista pois, mutta sain nostettuani itseni vielä kymmenenneksi. Kilvan jälkeen kävin kysymässä, oliko tapahtuneesta tehty raporttia ja saako kanssakilpailija siitä sanktioita. Onneksi en lähtenyt tekemään tapahtuneesta protestia, sillä olisin hävinnyt. Lippumies oli ilmoittanut tapahtuneesta tuomarille, mutta raportti kuului: olin spinnannut omiin nimiini ja näin ollen minusta oltiin menty ohi. Hmmm...

Kolmanteen finaalin lähtöpaikka oli seitsemäs. Kisan ajan seitsemän kärki kulki kuin juna raiteilla. Sijoitukset vaihtelivat vähän väliä ja mentiin puskuissa kiinni. Aina virheen tehtyä pääsi joku kuitaamaan toisen, muuten ajettiin peräkanaan. Kisan puolesta välissä puuttui turva-auto peliin mukaan ja pari kierrosta mentiinkin sen tahtiin. Heti kun turva-auton valot sammuivat kaikki olivat toisissaan kiinni, odottaen iskua heti turva-auton poistuttua. Hirvee hulinaan siitä seurasi. Jokainen yritti joka paikassa toisistaan ohi. Lähtösuoran päässä oli sellainen tapahtumien sarja kärkiautojen kesken. Näytti siltä kuin jokainen olisi ajamassa ulos, ja kovaa. Myös minä ahneuksissani spinnasin suoran päähän Lehtolan kanssa. Kumpikaan ei antanut periksi, ja köpelöstihän siinä kävi. Oltiin

jumissa toisissamme ja mulla oli auto sammuneena eikä lähtenyt käyntiin. Varmaan kymmenen sekunnin ajan katottiin toisiamme silmiin ja molemmat mielti et mitä h-ttiä... Selvittiin siitäkin, maalissa olin loppujen lopuksi 12. Ei ihan parhaat mahdolliset pisteet, mutta kausihan oli vasta puolesta välissä. Eli mitä vaan voi Legends luokassa tapahtua vielä.

Jurva, Botniaring 9-10.08.08

Jurvaan lähdettiin vähän huolestunein mielin. Nurmisella oli samalla viikolla asiakastilaisuudet ja olimme huolestuneita auton kunnosta sekä siitä, että testit Jurvassa jäisivät vajaiksi. Kisamatkalle pääsimme lähtemään vasta perjantai-aamuna, sillä vielä torstaina auton piti olla Ahvenistolla. Huolestutti, että riittääkö vauhti kovatasoisessa leikissä, jos vehkeet ei ole sataprosenttisessa iskussa. Tämä oli tärkeä viikonloppu, sillä meillä oli hyvät mahdollisuudet saada kunnan pistepotti, sillä tiedossa oli taas kolme finaali-lähtöä.

Huolehtiminen oli kuitenkin turhaa. Jurvan rata on jo niin tuttu, että vauhti oli heti kohdallaan ja pienillä säätömuutoksilla auto saatiin taas loistavaan iskuun. Aika-ajossa olin kuudes. Paikkaani en ikävä kyllä saanut finaalissa pidettyä, ja tipuin roimasti kilpailun aikana. Auto tuntui hankalalta ajaa sekä siinä tuntui puhtia olevan poissa. Maaliin taistelin kuitenkin yhdeksäntenä. Keli oli Jurvassa vaihteleva, eikä tiennyt meinaako taivas pudottaa vettä niskaamme vai ei. Keli oli varsin hiostava.

Toinen finaali oli sitten piste i:n päälle meidän kaudella. Tokaan finaaliin starttasin kuudennelta paikalta, eli riviä taaempaa. Keli oli hiukan viilentynyt ja auto tuntui laukkaavan todella hyvin. Hassu juttu. Johtuiko sitten kelistä, moottorin nauttien vileämmästä ilmasta, vai kuljettajan nukuttua hyvin yönsä. Kuitenkin pääsin alkukierrosten aikana nousemaan todella hyvin ja olin noussut jo neljänneksi, kovaa vauhtia ajaen Erkkilää kiinni joka kurvaili kolmospaikalla vielä varsin tyytyväisenä. No, tyytyväiseksi hän jäikin. Juuri hänet kiinni ajettuani, ensimmäisen vasurin jälkeen leikki loppui kuin salaman iskusta. Peli vaan sammui yhtäkkiä, ihmettelin kun ei kaasuun reagoi ja työntelin vaihteita sisään, miettien mikä kumma taas on. En millään jaksanut uskoa, että taas keskeytys. Oli siinä haikea meininki rullailla heinikolle.

Varikolla sitten selvisi moottorin avattuamme, että nokkaketju oli mennyt poikki. Ei siinä tarvinnut sen kummempia hämmästellä. Kolme keskeytystä oli liikaa. Kamat kasaan ja himaan. Sinne jäi muut kurvailemaan vielä kolmannen finaalin, kun meillä oli jo Sprintterin nokka kohti Helsinkiä.

Ahvenisto 5-6-09.08

Kotikisa on aina kotikisa. Ahvenistolle on kiva mennä, vaikka olisikin ollut epäonnea enemmän kun laki sallii kauden aikana. Meillä kyllä tökki hommat pahasti koko perjantai päivän, eikä vauhtia löytynyt millään. Syy oli ihan selvä, kuskia ketutti. Olo oli löysä eikä oikein ajotuntumaa löytynyt. Joskus on huonoja päiviä, eikä niille mahda mitään. Onneksi yö korjaa aina kaiken.

Lauantain aamutreeneihin mentäessä oli jo parempi fiilis ja ajotuntuma hyvä. Aamutreeneissä kokeiltiin, että auto toimii ja kaikki on varmasti valmiina aika-ajoa varten. Aika-ajo olikin sitten sellainen seikkailu, että en ole kokenut toista samanlaista. Varikon portille ajaessani kaikki tuntui toimivan hyvin, eikä autossa tuntunut olevan mitään vikaa. Se kävi kunnolla ja reagoi kaasuun aivan normaalisti. Radalle ajaessani ihmettelin, kun ei auto meinannut jaksaa nousta mäkeä ylös ja pätki paljon. Ajattelin, että ehkä moottori on vielä kylmänä. Kierroksen edetessä auto pätki koko ajan enemmän ja enemmän, ja loppujen lopuksi pääsin enää eteenpäin vaihteita lyö-

Jenni Krohn

— MY RACE DIARY 2008

mällä silmään. Mielessä oli vain: ”Pakko päästä varikolle, tätähän kisaa ei mokata.” Auto kuitenkin teki stopin heti neulansilmän jälkeen, eli suoran alkuun. Meni varmaan kaks sekuntia kun olin ulkona autosta ja pätkäilemässä, että mikä voi olla vikana. Mieleen tuli melkein heti, että ei voi olla mikään muu kuin sähkövika. Katoin kaikki johdot ja liittimet autosta, ja aina välillä kokeilin lähteekö auto käyntiin. Avattuani puolanjohtimille menevän liittimen auto vihdoinkin lähti käyntiin. Voi että sitä riemun määrää. Ei meinannut vyöt mennä enää kiinni, kun kädet tärisivät niin paljon. Kauhea kiire oli takaisin radalle, sillä ei ollut hajuakaan montako kierrosta oli mennyt siinä tien laidalla seistessä. Liikkeelle päästyäni, ajattelin vaan, että jes: ”ehkä musta sittenkin joku päivä voi tulla sähkönsinööri.” Kerkesin ajamaan kolme kierrosta, ennen kuin ruutulippu heilui. Muutaman tuhannesosan hävinneenä ajoin toiseksi.

Oli hienoa lähteä kotiradallaan eturivistä, toisesta lähtöruudusta. Lähtö meni taas harakoille, ja siinä se loppukisa sitten menikin taistellessa viiden kärjessä. Kerran pudottua oli todella vaikea nousta enää kolmen joukkoon taistelemaan kärkipaikasta. Maalissa olin viides.

Toiseen finaaliin starttasin jälleen eturivistä toisesta ruudusta. Legendsillä ajaminen on vähän niin kuin shakin pelaamista. Kauheasti pitää taktikoida, milloin ja miten ohittaa. Kärki on todella tasainen, virheisiin ei ole varaa ja on heti iskettävä toisen tehtyä virheen. Sijoitukset vaihtuivat tiuhaan, välillä olin kolmas – välillä kuudes. Maaliin tulin loppujen lopuksi neljäntenä.

Jurva Festival 13.09.08

Legends-Festival on mahtava kauden lopetus show. Siellä saa ajaa aamusta iltaan ja tapahtumaa riittää aamun pikkutunneille asti. Itse kisat tuo mulle mieleen vanhat kunnon mikroautoilun ajat, kun saa radalla olla koko ajan. Viimeinen kisa on myös mekaanikon mieleen, sillä päivän päätteksi järjestetään mekaanikkojen oma skaba. Tänä vuonna mekaanikkojen kisaan osallistui jopa 25 autoa. Vähän jänskätti sitäkin toimintaa katsoa radan reunalta...

No mut, aika-ajossa olin neljäs. Tulos oli pienoinen pettymys sillä olin aamutreneissa ollut koko ajan yksi nopeimmista ja loputuloksissa toinen. Mutta nelos lähtöruutu oli ihan mukiin menevä kauden päätöskisassa. Enää ei ollut mitaleille mahdollisuuksia, joten kunhan ajeltiin ja pidettiin hauskaa. Kauden paineet oli takana päin.

BATTERY
ENERGY DRINK

Jenni Krohn

MY RACE DIARY 2008

Ensimmäinen finaali oli tiukkaa vääntöä ja puhdas-
ta kilvan ajoa. Kukaan ei peitellyt eikä töninyt. Oli
vaan makee vetää. Toivottavasti sama meno jatkui-
si ensi vuonnakin. Maalissa olin neljäs. Toisessa fi-
naalissa lähtöruutu oli kolmannelta riviltä paikalta
kuusi. Taisto oli samanmoista eikä kummoisia ko-
lareitakaan tapahtunut. Yleensä viimeinen kilpailu
on ollut melkoista romurallia, joten yllätys sinänsä,
että kaikki ajoivat puhtaasti maaliin saakka. Maalis-
sa taas neljäs.

Illalla kun oli palkintojen jaon aika, en yhtään osan-
nut odottaa mikä oli sijoitus loppupisteissä. Talven
aikana nähty vaiva, ja kesän aikana ollut epäonni
ei nostanut sijoitusta edes viiden joukkoon. Neljä
keskeytystä oli liikaa. Oli kuitenkin ihan kiva yllä-
tys, että sijoitus oli kymmenes. Sama kuin edellisel-
lä kaudella, ja silloin kuitenkin pääsin joka finaalin
maaliin asti. Ja se pisti edes vähän hymyilyttämään,
että jos olisin onnistunut 15 pistettä keräämään enemmän,
olisoin ollut seitsemäs. Tiukkaa vääntöä. Mut illan yks
ehdottomasti hienoin juttu oli, että Tuomo sai vuoden
mekaanikko palkinnon! Perustelut olivat mm. ainut mekaanikko,
kuka pystyy ajamaan pyörällä kaikkine työ-
kalupakkeineen, pulttipyssyineen ja näyttötauluineen,
sekä raahaamaan perässä vielä auto nosturia (on se
kieltämättä kyllä näky.) Tuomo on ehdottomasti varikon
ahkerin mekaanikko ja on aina auton kimpussa säästä
riippumatta. Meillä on ollut hieno tiimi kolmen viime
kesän ajan. Moottoririkot ovat olleet ainoat tekniset keskey-
tykset koko kuluneelta ajalta, ja niillehän ei mitään voi.
Meinasi kyynel vierähtää poskelle kun kuuli kuka pal-
kinnon sai, ja kukaan muu ei ois ansainnut sitä palkintoa
niin paljon kun Tuomo. Iso kiitos kuluneista kausista!
En malta odottaa mitä ensi kausi tuo meidän tiimille.

Kausi on ohi ja joulun on jo ovella. Tuleva talvi tuo
tullessaan paljon, ja vielä enemmän opiskelua. Mainitsin
jo, että pääsin Helsingin Metropolian ammattikorkeakouluun
(ent.stadia) opiskelemaan. Opiskelen tällä hetkellä
auto- ja kuljetuslinjalla autosähköinsinööriksi. On ollut
todella haastavaa ja rankkaa, mutta olen oppinut todella
paljon. Koulu tulee olemaan minun projektini seuraavan
neljän vuoden ajan.

Sain myös kunnian osallistua koulun Formula-student
projektiin. Rakennamme talven aikana pienen formula-
auton, testaamme sitä keväällä ja kesällä, yrittäen kehittää
sitä parhaamme mukaan.

En ole unohtanut myöskään Legendsiä. Legends opettaa
vuosi vuodelta enemmän ja enemmän, eikä sen pa-
rissä käytetty aika mene hukkaan. Voisi sanoa, että ajan
voi käyttää huomomminkin hyödyksi. Viihdyn varikkolla
ja kilpailu paikoilla. Siellä on vuosien varrella kaikki
tutuksi tulleet ihmiset ja on mahtava nähdä kaikkia
aina kesällä. Lisäksi koen, että tämä on tärkeä harrastus
perheemme kesken. Ensi kesänä jatketaan taas Tuomon
kanssa oman tiimin pyörittämistä. Katsotaan riittääkö
panostuksemme kulta- ja mitalille asti.

Terveisin,

Jenni Krohn